

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Praefatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

Acta Con-
 cili.

contradiceret, ideo quod distinctio & diuisio diocesium auctoritate apostolica semel ordinata, Nicæni aliorumque Conciliorum Canonibus confirmata esset, congregata hanc ob causam Synodo, post diligentem causæ discussionem, patres vnanimi consensu definiuerunt, vt quæ in Nicæno aliisque Conciliis hac de re olim constituta fuissent, rata ac firma manerent. Pro iuribus Antiochenæ ecclesiæ Theodoretus Cyri episcopus acerrimus defensor insurrexit. Vnde factum, quod (sicut ipse testatur) Dioscorus ex hoc tempore eum graui & diuturno odio persecutus fuerit. Hæc ex epistola 86. Theodreti. Baronius anno 439. num. 42. & 43.

CONCILIVM REGENSE,

Cum Ebreduni a duobus contra Canones ordinatus esset episcopus, sub die III. Kalendas Decembris celebratum, Theodosio Augusto XVII. & Festo viris clarissimis consulibus, anno Christi CCCCXXXIX. Valentiniiani III. Augusti decimoquinto, Sixti III. papæ octauo.

* In editione Bini legitur, * Era 472.

TITVLI CANONVM.

I. <i>Vt duo, qui soli ordinationem presumpserant, ab omnibus deinceps ordinationibus & Conciliis abstineant.</i>	VI. <i>Vt defuncto episcopo, ecclesiæ illius curam vicinus gerat episcopus.</i>
II. <i>Vt Ebreduni, remoto eo qui perperam fuerat assumptus, alia fiat legitima ordinatio.</i>	VII. <i>Ne quis ad ordinationem veniat, nisi metropolitani literis inuitatus.</i>
III. <i>Armentario, qui perperam fuerat ordinatus, pœna remissa, chorepiscopi nomen certis legibus indultum.</i>	VIII. <i>Vt singulis annis bini fiant Conuentus.</i>
IV. <i>De clericis, qui ab Armenta-</i>	
	<i>riotemere prouecti dicebantur.</i>
	V. <i>Quod presbyteris liceat priuatim benedictionem desiderantibus impertiri.</i>

PRÆFATIO.

CVM in voluntate Domini apud Regensem ecclesiam conuenissemus, & transgressionis apud Ebredunensem ecclesiam habitæ remedium quæreretur, qua sacris ecclesiæ Canonibus, ac reuerendis patrum constitutionibus omni parte neglectis, absque trium episcoporum præsentia, absque comprouincialium literis, sine metropolitani auctoritate, irritam ordinationis speciem a duo-

a duobus temere conuenientibus præsumptam esse clarebat; non minus doloris de præsumptum lapsu, quam de ecclesiæ ipsius conuulsione, in pectoribus omnium diutina collatione versatum est.

C A N O N E S.

I.

Primum itaque, quia non vliscendi, sed remediandi studium, nutu Domini, vniuersorum peccata prorsus sacerdotali consilio infederat, Canonum in sermonibus singulis proprietate perspecta, patuit quod sicut reprobe præsumpta essent in irritum deuocanda, ita eos qui reprobæ præsumpsissent, quamuis confundere censura cogeret, caritati liceret absolvere: præsertim cum hi qui tam peruersa incidissent, a primo lapsus ipsius die adhibitis passim precibus, culpam pœnitentes aut ignorantia, aut circumscriptioni imputassent: quia etsi inueniabile crederetur sacerdotem sacerdotalia statuta nescisse; leuius tamen erat, quam si ore impudenti fateretur se nota calcasse. Itaque eos qui tam incondita, ac tam instabilia vsurpauerunt, placuit misericordiæ & caritatis occursum, ita in communionem dilectionemque recipi, vt scirent secundum recentem & saluberrimam Taurinatis Synodi definitionem, ad perpetuam vitæ istius suffusionem, nullis se de cetero ordinationibus, nullis ordinariis interfuturos esse Conciliis: quia nihil salubre ab illis statuendum expectaretur, qui tantæ corruptionis tam detestanda exempla præbuerant.

Conc. Tau-
rinense
Can. 3.